

A CSELEKVŐ HIT

„Testvéreim, mit használ, ha valaki azt mondja, hogy van hite, de cselekedetei nincsenek? Vajon üdvözítheti-e őt egyedül a hit? Ha egy férfi- vagy nőtestvérünknek nincs ruhája, és nincs meg a mindennapi kenyere, valaki pedig ezt mondja nekik közületek: Menjete el békességgel, melegedjete meg, és lakjatok jól, de nem adjátok meg nekik, amire a testnek szüksége van, mit használ az?

Ugyanígy a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában. Viszont mondhatja valaki azt is: Noked hited van, nekem meg cselekedeteim vannak. Mutasd meg nekem a hitedet cselekedetek nélkül, én is meg fogom neked mutatni cselekedeteim alapján a hitemet. Te hiszed, hogy egy az Isten. Jól teszed. Az ördögök is hiszik és rettegnek. Akarod-e hát tudni, te ostoba ember, hogy a hit cselekedetek nélkül meddő?” Jakab apostol levele 2,14-20.

Sokan úgy vélik, hogy a hit önmagában elegendő. Ha hisz Istenben, akkor minden rendben van! De hogy ha hisz Istenben valaki, az csak az ördögi szintet üti meg! - „Te hiszed, hogy egy az Isten. Jól teszed. **Az ördögök is hiszik és rettegnek.** Akarod-e hát tudni, te ostoba ember, hogy a hit cselekedetek nélkül meddő?” Jakab apostol levele 2,19-20. - Ez talán megdöbbenő, talán kiábrándító, talán kétségbeejtő azok számára, akik abban reménykedtek, hogy az a kijelentés, hogy én hiszek Istenben elegendő a lelkiismeret megnyugtatóására, talán az üdvösségre, az élet teljességéhez. De a Szentírás egészen másról beszél! A hit láthatósága az ember döntéseiben, cselekedeteiben ölt testet.

Milyen az a hit, mely nem motivál tettekre? Mennyire élő, valós az a hit, melynek nincsenek valós következményei az ember életében? Halott, csak neve van, de tartalma, hatása, eredménye nincs!

Ezért az Istenben hívő ember számára elengedhetetlenül fontos, hogy a hite ne csupán egy dogmatikus, elméleti, lelkiismeretet megnyugtató kísérlet legyen csupán, hanem az életében, környezete életébe is változásokat motiváló, elősegítő reménység, meggyőződés!

Miféle hit az, mely arra sem készíti az embert, hogy keresse az Istennel való találkozást lehetőségét? Milyen az a hit, mely nem készíti az embert arra, hogy a világban levő Krisztusi testhez, a gyülekezethez akarjon kapcsolódni? - „Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is. Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg. Mert a test sem egy tagból áll, hanem sokból. Ha ezt mondaná a láb: "Mivel nem vagyok kéz, nem vagyok a test része", vajon azért nem a test része-e? És ha ezt mondaná a fül: "Mivel nem vagyok szem, nem vagyok a test része", vajon azért nem a test része-e? Ha a test csupa szem, hol lenne a hallás? Ha az egész test hallás, hol lenne a szaglás? Márpedig az Isten rendezte el a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, ahogyan akarta. Ha pedig valamennyi egy tag volna, hol volna a test? Így bár sok a tag, mégis egy a test. **Nem mondhatja a szem a kéznek: "Nincs rád szükségem", vagy a fej a lábknak: "Nincs rátok szükségem!"** Ellenkezőleg: a test gyengébbnek látszó részei nagyon is szükségesek, és amelyeket a test tisztességtelen részeinek tartunk, azokat nagyobb tisztességgel vesszük körül, és amelyek ékesség nélkül valók, azok nagyobb megbecsülésben részesülnek: az ékeseknek azonban nincs erre szükségük. Isten szerkesztette így a testet egybe: az alacsonyabb rendűnek nagyobb tisztességet adva, hogy ne legyen meghasonlás a testben, hanem kölcsönösen gondoskodjanak egymásról a tagok. És így ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, vele együtt örül valamennyi. **Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.**” I.Korintusi levél 12,12-27.

Hitvalló-e az a hit, melyről senki sem tudja, hogy létezik, mert semmilyen következménye, hatása nincs! Az a hit, mely hatás nélküli, csak halott lehet! A halott hit pedig, semmit sem használ a hívőnek - sőt csak kárát okozza!

Van egy példázat a Máté evangéliumában (Máté 25,14-30), mely arról szól, hogy vannak, akik bizonyos ismerettel rendelkeznek az Isten országáról, sőt eszközöket is kapnak, hogy tegyenek érte. De van olyan közöttük, aki nem akar tenni érte semmit, csak rejtegetni, megőrizni, ami van, és aztán majd lesz valami. De ezzel kapcsolatban az Úrnak az a véleménye, hogy tudtad, volt ismereted - *hited* - mégsem tettél semmit! Ez a legrosszabb, amit kezdhettél azzal, amid volt, amit tőlem kaptál!

Ha igaz Isten valósága - ha hisz valaki, akkor igaznak kell elfogadnia - akkor viszont az Ő szavai is igazak! - Jakab apostol levelében Isten így beszél hozzánk: „...**a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában.** Akarod-e hát tudni, te ostoba ember, hogy a hit cselekedetek nélkül meddő?”

Motiváljon bennünket a hitünk, cselekedetekre! Isten adjon bölcsességet, kitartást, hogy megélhessük hitünket!